

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **L. B.**, zast. JUDr. Jiřím Stránským, advokátem se sídlem v Turnově, Husova 602, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem v Liberci 2, U Jezu 642/2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. prosince 2011, č.j. č.j. OD 1148/2011-2/280.9/Jk, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět sporu

Obecní úřad Chuchelna coby silniční správní úřad vydal dne 19. 9. 2011 pod č.j. 467/2011 v řízení o odstranění překážky z veřejně přístupné účelové komunikace dle § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), rozhodnutí s následujícími výroky :

- I. Podle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích se nařizuje L. B., ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí odstranit nepovolené překážky – několik hromad zeminy a železný plot – z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích s parcelními čísly 833/1, 833/5 a 833/6 v obci Chuchelna, katastrální území Lhota Komárov.
- II. V případě neuposlechnutí nařízení podle bodu I.) bude zahájeno správní řízení o uložení pokuty podle § 42a odst. 1 písm. I), § 42 odst. 7 písm. b) zákona o pozemních komunikacích.

Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím shora uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změnil v poslední větě výroku I., v níž vypustil pozemek s parcelním číslem 833/5. V ostatních bodech výroky rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu zůstaly beze změny.

II. Obsah žaloby

S rozhodnutím správních orgánů obou stupňů však žalobce nesouhlasil. Nejprve v úvodu žaloby v obecné rovině konstatoval, že rozhodnutím silničního správního orgánu mu byla uložena povinnost odstranit zeminu a plot na tam uvedených pozemcích, avšak způsobem, který neidentifikuje přesně pozemek, na němž má být umístěna údajná překážka provozu a rozhodnutí si ve výroku odporuje s odůvodněním co do vymezení parcel a identifikace překážek. Navíc ukládá povinnost odstranění plotu žalobci na pozemku, který nevlastní. Rozhodnutí žalovaného pak vnáší dle žalobce do případu další zmatečnosti nesprávným označováním parcel ve vztahu k identifikaci a druhu překážek, které má žalobce odstranit.

Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů považoval za zmatečná z níže uvedených konkrétních důvodů. Pozemek p. č. 833/1 je sice v jeho vlastnictví, avšak nevede po něm žádná komunikace. Tuto skutečnost správní orgány přehlédly a nezajímaly se o skutečné zaměření komunikace. Z náčrtu jejího zaměření přitom vyplývá, že tento pozemek je mimo předmětnou komunikaci a tudíž se ho rozhodnutí o odstranění překážky z ní nemůže vůbec týkat.

Pozemek p. č. 833/5 byl sice správně z výroku rozhodnutí vypuštěn, protože není ve vlastnictví žalobce, ale oplocení, které je předmětem výroku napadeného rozhodnutí je vedeno právě po hranici pozemku p. č. 833/5 s pozemkem p. č. 854/3, jehož vlastníkem je soused žalobce. Žalobce tedy nemá k tomuto plotu žádný, ani vlastnický, vztah. Nelze mu tedy ukládat povinnost tento plot odstranit. V souvislosti s tím žalobce upozornil, že je v odůvodnění žalovaného rozhodnutí mylně uvedeno, že se z výroku vypouští pozemek p. č. 833/6, což jeho zmatečnost jenom zvyšuje.

Není tak naprosto jasno, na kterém pozemku je údajná překážka provozu umístěna, zda na pozemku p. č. 833/5 nebo p. č. 833/6.

V závěru žaloby žalobce uvedl, že takzvaná účelová komunikace vznikla bez jeho vůle a to tak, že neomezený počet uživatelů započal jezdit po části jeho pozemků jako po zkratce, ačkoliv v obci je trvalá síť místních komunikací. Užívání cesty v zimním období mu způsobuje další devastaci pozemků, jež bude muset hradit on, protože cesta je užívána neurčitým počtem neidentifikovaných osob využívajících žalobcovy pozemky jako zkratku.

Navrhl proto, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

Ve vyjádření k žalobě reagoval žalovaný na jednotlivé žalobní námitky.

Uvedl, že plot byl vybudován na části hranice pozemků p. č. 833/1 ve vlastnictví žalobce a p. č. 880/1 ve vlastnictví obce Chuchelna, na hranici mezi pozemky p. č. 833/5 ve vlastnictví L. D. a p. č. 880/1 a na části hranice pozemků p. č. 833/5 a p. č. 854/3 ve vlastnictví I.G.. Plot vznikl jako černá stavba a tvoří překážku silničnímu provozu jak po účelové komunikaci vedoucí po pozemku p. č. 833/5, tak po účelové komunikaci po pozemku p. č. 880/1. Ze zákona o pozemních komunikacích i příslušných norem dle žalovaného plyne, že u účelové komunikace nesmí být umístěno nic, co je vyšší jak 20 cm od nivelety pozemní komunikace a je blíže jak 50 cm od pojezdné plochy. Podotkl, že účelová komunikace nemusí být zakreslena v katastrální mapě ani vytyčena v terénu. Patrnost předmětné účelové komunikace v terénu je přitom v daném případě evidentní.

Dále žalovaný uvedl, že z výroku napadeného rozhodnutí je patrné, že pozemky, po kterých vede veřejně přístupná účelová komunikace a které jsou ve vlastnictví žalobce, jsou pozemky p. č. 833/1 a 833/6. Znovu zopakoval, že žalobce byl vyzván k odstranění překážek provozu i z pozemku p. č. 833/1, neboť za ty je nutno považovat i předměty umístěné blíže jak 0,5 m od zpevněné či pojezdné plochy komunikace a vyšší jak 0,20 m nad její niveletou. Takovou překážku představuje i část plotu na styku pozemků p. č. 833/1, 880/1 a 833/5, který pokračuje dále po hranici pozemků p. č. 833/1 a p. č. 880/1. Pochybení v označení pozemku v odůvodnění (místo p. č. 833/5 omylem uvedeno p. č. 833/6) nemohlo způsobit zmatečnost celého rozhodnutí. Z obsahu rozhodnutí jako celku je zřejmé, že se jedná o chybu v psaní, která navíc nemá vliv na výrok rozhodnutí. V souvislosti s tím poukázal na skutečnost, že i žalobce se v žalobě dopustil několika prepisů a chyb.

Pokud jde o vlastní existenci veřejně přístupné účelové komunikace, upozornil žalovaný, že tato problematika byla řešena v samostatném správním řízení, které bylo v době sepisu vyjádření předmětem soudního přezkumu. Pokud by měl žalobce důvod k omezení provozu na této komunikaci nebo k jejímu úplnému uzavření, měl postupovat dle příslušných ustanovení zákona o pozemních komunikacích a iniciovat řízení před silničním správním orgánem, což neučinil. Jednal tedy protizákonně, pokud veřejně přístupnou účelovou komunikaci uzavřel. Konkrétně tak učinil tím, že navezl na část této komunikace netříděnou zeminu a vybudoval zde i část železodráťového plotu. Pozemek p. č. 833/5 prodal L. D., což žalovaný považoval za účelový krok. V současné době tak dle žalovaného omezuje provoz na veřejně přístupné účelové komunikaci v délce asi 30 m a tím je celá komunikace neprůjezdná v délce 225 m.

Žalovaný proto navrhl žalobu pro její bezdůvodnost zamítnout.

Žalobce ještě reagoval stručnou replikou ze dne 20. 4. 2012. V ní rozporoval především fakt, že na pozemcích v jeho vlastnictví byla veřejně přístupná účelová komunikace vůbec zřízena. Tvzení žalovaného, jak má být složen materiál u této komunikace považoval za irelevantní.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělili oba účastníci řízení souhlas, žalobce výslovně, žalovaný postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., o čemž byli ve výzvě předsedy senátu řádně poučeni. O věci usoudil následovně.

Předně považuje krajský soud za důležité konstatovat, že správnímu řízení o odstranění pevné překážky z pozemní komunikace dle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, které je předmětem soudního přezkumu, předcházelo ohledně předmětných pozemků správní řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové komunikace dle § 7 téhož zákona. V tomto řízení deklaroval Obecní úřad Chuchelna coby silniční správní úřad v rozhodnutí ze dne 20. 4. 2011, sp. zn. 168/2011, že na pozemcích p. č. 832, 833/1, 833/5, 833/6, 833/10, 834/4 a 854/3 v katastrálním území Lhota Komárov existuje veřejně přístupná účelová komunikace. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský úřad Libereckého kraje rozhodnutím ze dne 6. 8. 2011, č. j. OD 850/2011-3/280.9/Jk KULK 60244/2011, žalobu žalobce proti tomuto rozhodnutí pak Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 13. 8. 2013, č. j. 59 A 56/2011-114. Kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 20. 12. 2013, č. j. 7 As 94/2013-37; dostupný na www.nssoud.cz.

Všechny shora citované správní i soudní orgány dospěly k jednoznačnému závěru, že na shora citovaných pozemcích veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu § 7 zákona o pozemních komunikacích existuje.

Krajský soud proto předesílá, že za zcela irelevantní pro posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí považoval ty námitky žalobce, které směřovaly k popírání této skutečnosti, tedy ke zpochybnění existence veřejně přístupné účelové komunikace na uvedených pozemcích (viz tvrzení o způsobu vzniku komunikace, tvrzení o devastaci pozemků způsobené jejich užíváním či obsah repliky ze dne 20. 4. 2012). Zaměřil se proto pouze na námitky žalobce proti napadenému rozhodnutí související s předmětem přezkoumávaného správního řízení, tedy s problematikou odstranění pevných překážek z dané veřejně přístupné účelové komunikace.

Toto správní řízení má zákonný předpoklad v ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, podle něhož pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, jsou jejich vlastníci povinni odstranit na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Krajský soud připomíná, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 11. 2007, č.j. 6 Ans 2/2007-128 (dostupný na www.nssoud.cz), dospěl k závěru, že ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, které svěřuje příslušnému silničnímu správnímu úřadu pravomoc nařídit odstranění pevné překážky z pozemní komunikace, se vztahuje i na veřejně přístupné účelové komunikace.

Silniční správní úřad v daném případě nařídil žalobci, aby ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozhodnutí odstranil nepovolené pevné překážky, konkrétně několik hromad zeminy a železný plot, z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích p. č. 833/1, 833/5 a 833/6 v obci Chuchelna, katastrálním území Lhota Komárov (v souvislosti s označením předmětných pozemků krajský soud poznamenává, že s ohledem na skutečnost, že všechny předmětné pozemky se nacházejí v uvedeném katastrálním území, nebude tuto skutečnost již nadále v odůvodnění rozsudku uvádět). Nutno dále konstatovat, že žalobce byl původně výlučným vlastníkem všech uvedených pozemků. Žalovaný se se závěry silničního správního úřadu ztotožnil, když toliko vypustil z výroku rozhodnutí pozemek p. č. 833/5, když zjistil, že tento pozemek žalobce prodal L. D..

V souvislosti s tím žalovaný pochybil v odůvodnění rozhodnutí, v němž (evidentně v důsledku zjevné chyby v psaní) uvedl, že došlo ke změně ve vlastnictví u pozemku „p. č. 833/6“, což samozřejmě bylo v rozporu s výrokem jeho rozhodnutí, v němž bylo uvedeno správné parcelní číslo vypuštěného pozemku – tedy 833/5. Na rozdíl od žalobce se však krajský soud nedomnívá, že by tato skutečnost byla způsobilá zavinit zmatečnost či nesrozumitelnost žalovaného rozhodnutí. Z obsahu celého rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že k chybnému označení parcelního čísla pozemku, který žalobce prodal jiné fyzické osobě a který z toho důvodu byl zcela správně vypuštěn z výroku rozhodnutí, v odůvodnění rozhodnutí došlo omylem. Žalobce coby jediného účastníka řízení tato skutečnost nemohla nijak zmást, neboť

si byl jistě velmi dobře vědom, který pozemek prodal a které pozemky mu ve vlastnictví zůstaly. Ve výroku rozhodnutí pak byl tento pozemek označen zcela správně. Žalobci tak muselo být zcela jasné (a dotvrzuje to i obsah žaloby), že kterých pozemků mu bylo uloženo pevné překážky odstranit. Krajský soud proto považuje za nesporné, že žalobci byla správními orgány uložena povinnost odstranit pevné překážky z pozemků p. č. 833/1 a 833/6.

Žalobce namítal, že pozemek p. č. 833/1 je sice v jeho vlastnictví, avšak účelová komunikace po něm nevede, a proto mu nemůže být uložena povinnost odstranit z tohoto pozemku pevnou překážku. Jak už ale krajský soud shora uvedl, otázka, na kterých pozemcích se nachází veřejně přístupná účelová komunikace, byla pravomocně vyřešena v jiném správním řízení. Z rozhodnutí, která krajský soud shora citoval, je pak zřejmé, že dle rozhodnutí správních orgánů se veřejně přístupná účelová komunikace nachází i na pozemku p. č. 833/1. V rámci přezkumu rozhodnutí o odstranění pevné překážky z pozemní komunikace tedy již nemohla a nemůže být znovu řešena otázka, zda se na pozemku p. č. 833/1 veřejně přístupná účelová komunikace nachází, neboť v předchozím správním řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové komunikace bylo postaveno najisto, že ano. Žalobce přitom nezpochybnil, že by se na pozemku p. č. 833/1 nepovolená pevná překážka nenacházela. Ostatně existence pevné překážky na tomto pozemku je zcela patrná například z fotodokumentace založené ve správním spise, dle níž žalobce na části hranice pozemků p. č. 833/1 a p. č. 880/1 umístil železný plot. Je tedy dle krajského soudu nepochybné nejen to, že na pozemku p. č. 833/1, jehož vlastníkem je žalobce, se nachází veřejně přístupná účelová komunikace, ale také to, že se na této komunikaci nacházely v době rozhodování správních orgánů nepovolené pevné překážky. Své vlastnictví k těmto překážkám (ať už jde o železný plot nebo hromady zeminy) žalobce nezpochybnil, stejně tak netvrdil, že by se jednalo o pevné překážky povolené. Byly tedy naplněny všechny zákonné předpoklady pro vydání rozhodnutí, kterým silniční správní úřad uložil žalobci povinnost tyto nepovolené pevné překážky z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. 833/1 odstranit.

Z fotodokumentace a mapových podkladů založených ve správním spise lze samozřejmě dovodit, že s ohledem na velikost pozemku p. č. 833/1 se veřejně přístupná účelová komunikace nenachází na celé jeho ploše, ale zasahuje na části uvedeného pozemku v místech, kde tento pozemek sousedí například s pozemky p. č. 833/5, 832 či 833/6. Ani tato skutečnost však není způsobilá zpochybnit správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho realizaci. Žalobce je povinen odstranit nepovolené pevné překážky z té části pozemku p. č. 833/1, na níž se veřejně přístupná účelová komunikace nachází. Smysl takového rozhodnutí je zřejmý – umožnit nerušené užívání veřejně přístupné účelové komunikace, jejíž existence byla deklarována rozhodnutím Obecního úřadu Chuchelna ze dne 20. 4. 2011, sp. zn. 168/2011.

Dále žalobce namítal, že plot je veden rovněž po hranici pozemku p. č. 833/5 (který prodal L. D.) s pozemkem p. č. 854/3, kterého vlastníkem je

I. G.. Z toho dovedl, že plot mezi těmito pozemky není jeho vlastnictvím, tudíž nemá právo jej odstranit, jak mu ukládá silniční správní úřad. Žalobce se v tom ale mylí. Jak je zřejmé ze shora citovaného výroku rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu ve spojení s výrokem rozhodnutí žalovaného, povinnost odstranit pevné překážky z pozemků p. č. 833/5 a 854/3 žalobci uložena nebyla. Ani této žalobcově výtce tak krajský soud za pravdu dát nemohl.

Krajskému soudu proto nezbylo, než žalobu zamítnout, protože nepřisvědčil žádné ze žalobních námitek a neshledal tak žalobu důvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů nepožadoval, ostatně krajský soud ze správního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady v souvislosti se soudním řízením vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 27. března 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu